

**ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: У-525/02
Бања Лука, 1.2.2006. године**

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Златка Куленовића као предсједника вијећа, те Јанка Нинића и Смиљане Мрше, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Снежане Црнојевић, у управном спору по тужби Д.О.О. Е. П. из Л., П. (у даљем тексту: тужилац) заступаног по пуномоћнику Ј. Г., адвокату из Д., против рјешења туженог министарства број 05/2-1047/02 од 11.3.2002. године, у предмету инспекцијског надзора, у сједници вијећа одржаној дана 1.2.2006. године, донио је

П Р Е С У Д У

Тужба се одбија као неоснована.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним актом одбијена је жалба тужиоца против рјешења надлежне инспекције Општине Д. број 04/400-324-236-Ђ.М./02 од 24.01.2001. године, којим је у поступку инспекцијског надзора одлучено да се од њега одузме лож-уље у количини од 29890 литара – уз образложење да је ту робу транспортовао и припремао за продају без прописане документације о њеном поријеклу.

Благовременом тужбом тужилац оспорава законитост тога акта, те истиче: да је приликом инспекцијске контроле презентовао инспектору отпремницу за предметну робу из које је видљиво ко је продавалац, а ко купац те робе; да је, по његовом мишљењу, отпремница ваљан доказ о поријеклу робе, па да тако не стоји законски основ из члана 9. став 1. тачка 1. Закона о тржишној инспекцији за њено одузимање; да је он код Основног суда Бања Лука регистрован за обављање трговине на мало моторним горивима и отуда овлашћен за вршење такве дјелатности, па да тако не стоји ни основ из члана 9. став 1. тачка 3. Закона о тржишној инспекцији; да је та роба стављена у промет од стране Д.О.О. А. из Б., да је исту транспортовао овлашћени превозник и да она није припремана за продају, јер да је била намијењена за додјелу помоћи запосленим радницима; да се првостепено рјешење, а тако и оспорени акт нису могли правоваљано засновати ни на одредбама члана 23. Закона о преузећима. Предлаже да се тај акт поништи.

Тужена страна у свом одговору остаје код разлога из образложења оспореног акта.

Размотривши тужбу и оспорени акт по одредбама члана 39. Закона о управним споровима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 12/94 – у даљем тексту: ЗУС), затим одговор тужене стране и цјелокупне списе предметне управне ствари, овај суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде из слиједећих разлога:

Из списка предмета, па тако и оспореног акта, који са напријед наведеним првостепеним рјешењем чини правно јединство, произилази да је он, што се тиче чињеничног стања, заснован на подацима из записника тржишног инспектора Одјељења за привреду и друштвене дјелатности Општине Д. – Одсека за инспекцијске послове број 04/400-324-238-ЂМ/01 од 25.12.2001. године. А ту је и чињеница да је ту робу у транспорту пратила само отпремница са ознаком броја I 981/01, датирана са 25.12.2001. године, на којој стоји да је издата од ТА "А." д.о.о. Б. Д. за П.Ј. "Е. П." Л, П., а која гласи на 30000 л. лож-уља, с тим да та она није овјерена службеним печатом.

Полазећи од таквог чињеничног стања, па и под претпоставком да је та отпремница истинит документ, постојали су сви основи за примјену одредаба члана 9. став 1. тачка 1. Закона о тржишној инспекцији ("Службени гласник Републике Српске", бр. 10/97 и 52/01) да се од тужиоца одузме предметна роба, јер је она транспортована без прописане документације о њеном поријеклу (доставнице,

пријемнице, фактуре, рачуна и сл.), па се тако и сви други разлози указују сувишни. Наиме, не стоји навод тужиоца да је отпремница доказ о поријеклу робе; она је књиговодствени документ о извшеној отпреми ствари, који се заснива на одговарајућем налогу о преносу.

Код таквог стања ствари, овај суд налази да оспореним актом није остварен ниједан разлог из члана 10. став 1. ЗУС-а, па се отуда тужба у овом управном спору одбија као неоснована на основу одредаба члана 41. став 1. и 2. тога закона.

Записничар
Црнојевић Снежана

Предсједник вијећа
Куленовић Златко

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарне
Амила Подрашчић